

Samling af Afgørelser

Sag T-240/10

**Ungarn
mod
Europa-Kommissionen**

»Tilnærmelse af lovgivningerne — udsætning i miljøet af GMO'er — markedsføringstilladelsesprocedure — videnskabelige udtalelser fra EFSA — komitologi — forskriftsprocedure — overtrædelse af væsentlige formforskrifter — prøvelse af egen drift«

Sammendrag – Rettens dom (Første Udvidede Afdeling) af 13. december 2013

1. *Annulationsøgsmål — anbringender — overtrædelse af væsentlige formforskrifter — inkompetence hos den institution, der har vedtaget den anfægtede akt — prøvelse af egen drift — betingelse — overholdelse af kontradiktionsprincippet*

(Art. 263 TEUF)

2. *Annulationsøgsmål — anbringender — overtrædelse af væsentlige formforskrifter — rækkevidde — tilsidesættelse af procedurereglerne — procedure for markedsføringstilladelse for genetisk modificerede organismer — Kommissionens manglende forelæggelse af ændrede udkast til afgørelser om tilladelse for de kompetente forskriftsudvalg — omfattet — konsekvens — de nævnte afgørelser om tilladelses ugyldighed*

(Art. 263, stk. 2, TEUF og art. 264, stk. 1, TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1829/2003; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18; Rådets afgørelse 1999/468, art. 5)

3. *EU-retten — fortolkning — institutionernes retsakter — begrundelse — hensyntagen — afgørelser, der er støttet på udtalelser fra en videnskabelig myndighed — indarbejdning af de nævnte udtalelser i begrundelsen for sådanne afgørelser*

1. Anbringendet om, at der foreligger væsentlige formelle mangler som omhandlet i artikel 263 TEUF, udgør et såkaldt ordre public-anbringende, som Unionens retsinstanser skal behandle af egen drift. Det samme gælder inkompetence som omhandlet i nævnte artikel. I øvrigt skal Unionens retsinstansers forpligtelse til af egen drift at behandle et ordre public-anbringende udøves under overholdelse af kontradiktionsprincippet.

(jf. præmis 70 og 71)

2. Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter udgøres bl.a. af en manglende overholdelse af en procedureregulering, hvis udfaldet af proceduren eller indholdet i den vedtagne retsakt havde været væsentligt anderledes, såfremt denne regel var blevet overholdt.

Hvad angår de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger vedrørende markedsføring af genetisk modificerede organismer skal disse vedtages i overensstemmelse med forskriftsproceduren, således som denne er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468 om fastsættelse af de nærmere vilkår for

udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. Denne procedure fastsætter en forpligtelse for Kommissionen til at forelægge det kompetente forskriftsudvalg et udkast til foranstaltninger.

For så vidt som det må fastslås, at udfaldet af en procedure for markedsføringstilladelse for genetisk modificerede organismer eller indholdet i vedtagne afgørelser om tilladelse kunne have været væsentligt anderledes, såfremt Kommissionen havde overholdt den i artikel 5 i afgørelse 1999/468 fastsatte procedure, tilsidesætter Kommissionen – når den vedtager afgørelser om markedsføringstilladelse uden at forelægge de kompetente forskriftsudvalg de ændrede udkast til disse afgørelser om tilladelse – derfor sine processuelle forpligtelser i henhold til artikel 5 i afgørelse 1999/468 og i henhold til bestemmelserne i direktiv 2001/18 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af direktiv 90/220 og bestemmelserne i forordning nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, der henviser dertil, og tilsidesætter herved de væsentlige formforskrifter i artikel 263, stk. 2, TEUF, hvilken tilsidesættelse Retten er forpligtet til at prøve af egen drift. I henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF er sådanne afgørelser derfor ugyldige i det hele.

(jf. præmis 80, 84, 85 og 87)

3. Den dispositive del af en retsakt skal ses i lyset af den begrundelse, der har ført til retsaktens vedtagelse, og som den er uløseligt forbundet med, idet retsakten udgør et hele. Ved i sine afgørelser at støtte sig på udtalelser fra en videnskabelig myndighed har institutionen indarbejdet disse udtalelsers indhold i den vurdering, der blev foretaget forud for vedtagelsen af dens afgørelser, og i begrundelsen for afgørelserne.

(jf. præmis 90 og 91)